

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 37. Liber S. Augustini de Actis in Palæstina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. scribantur. Explicat, quare dicatur, Fi.
A. C. 417. lium esse virtutem, & sapientiam Patris,

VI. I. Cor. I. quamvis omnes tres Personæ una, ea-
demque virtus sint, & una sapientia.

24.

Tandem quæstionem de Hypostasi inter
Græcos, & Latinos celeberrimam clare

L. VII. c. 4. decidit. In libro octavo demonstrat

V. c. 8. 9. incipit, quomodo amor Boni, sicut etiam

Sup. Lib. amor veritatis, & Justitiae nos ad cogni-

XVII. §. 29. tionem Naturæ divinæ naturaliter de-

VIII. XI. ducat. In libris sequentibus pergit osten-

dere, quod in anima nostra imaginem
Trinitatis inveniamus; nec non ejusdem
vestigium, quamvis tenue in natura cor-
porea deprehendi. Posteriores hi libri
continent, quidquid sublime, & soli-
dum in Metaphysica, imprimis de distin-
ctione animæ, & corporis, & natura sub-
stantiæ spiritualis reperitur. Hoc de
Trinitate opus inter præstantissimos S.

Augustini libros adnumeratur. Id Au-
relio Episcopo Carthaginensi inscriptis,
atque haud diu post etiam eidem illud
dicavit, quod de Actis Concilii in Palæ-
stina exaravit.

§. XXXVII.

Liber S. Augustini de Actis in Palæstina.

de Gest. Pel. Tandem S. Augustino Acta transmis-
c. I. quæ jam diu habere optabat, ut sci-
ret, quo pacto Pelagius fuisset absolutus,

suspi-

suspicans, Episcopos ab eo fuisse dece-
ptos. Rem ita se habere, prout ante A. C. 417.
conjecerat, vedit, egitque Deo Gratias,
quod se concepta de Confratribus suis
opinio non fefelleret. Igitur quia Pela-
gius, & Sectarii ejus, illam absolutionem
ubique jactabant, S. Augustinus, qui ha- *Retr. II. c. 47.*
ctenus calatum stringere noluerat, do-
nec certa facti indicia teneret, speciatim
in hæc Acta Tractatum scripsit, in quo
singula, quæ Pelagio in Concilio Palæsti-
næ objecta, & ejus responsa examinat.
Ostendit, ideo solum fuisse absolutum,
quod errores suos dissimulasset, verbis
ambiguis involvisset, aut expresse negas-
set. Cœterum non habuisse actorem
sibi oppositum, qui ambigue dicta distin-
xisset; Judices fuisse Episcopos Græcos,
qui scripta ejus non nisi per Interpretem
intelligere valuissent, cum ipse coram,
& Græce loqueretur. Neminem fuisse, *de Gest. c. 1.*
qui Pelagio ex suis ipsius libris objecis- *n. 3. c. 9.*
set textus, qui demonstrassent, ipsum re- *n. 17. 19.*
vera docere, quod tunc ore negaret.
Palæstinæ Episcopos, cum hæc omnia ne-
scirent, & ex Pelagii ore nullas præter
propositiones orthodoxas audirent, ju-
re eum absolvisse. Ita hos Episcopos *c. 17. n. 41.*
S. Augustinus discretione, & charitate
singulari excusat; sed asserit, Pelagium *c. 21.*
non ideo esse culpa immunem, cum scri-
pta ejus, & conversatio suspicioni lo-

XX 3 cum

Sæculum V. cum faciant, ipsum mentem necdum
A. C. 417. mutasse. Interim istud constat, Hare-
 sin, cuius Pelagius incusabatur, in Con-
 cilio Palæstinæ fuisse damnatam, cum
 non alia via, quam ipsam damnando,
 ipse Pelagius fuerit absolutus. Quia e-
 tiam Pelagius Epistolis humanissimis
 quorumdam Episcoporum, & una S. Au-
 gustini, ad se datis, utebatur ad conciliان
 dam sibi multorum fidem; hanc ipsam E-
 pistolam S. Augustinus refert, & expli-
 cat, tali modo, ex quo cognoscas, quam
 circumspæcte omnia verba elegerit, &
 ponderaverit, etiam tunc, quando so-
 lummodo communi humanitatis officio
 satisfacere velle videbatur. Ut huic o-
 peri majorem auctoritatem, & famam
 daret, id Aurelio Episcopo Carthaginensi
 dedicavit.

§. XXXVIII.

*Epistolæ ad S. Paulinum, Dardanum,
& Julianam.*

Sanctus Augustinus non ignorabat, Pe-
 lagium tanquam magnum Dei servum
 in amoribus, fuisse S. Paulino Nolano;
 compererat etiam, in eadem civitate
 quosdam reperiri, ejus erroribus tam ob-
 stinate inhærentes, ut dicarent, se ab ipso
 Pelagio defecturos, si verum esset, quod
 in Concilio Palæstinæ anathema dixisset,
 affirmantibus, parvulos non baptizatos

ep. 186. at.
106. n. 1.

n. 29.

n. 1.